

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Nou abonament

la

„Tribuna“

se începe cu 1 Iulie st. v. a. e.

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li-s-au trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea „Tribunei“.

Înrîurirea maghiară.

I.

Istoriografii se ceartă între dînșii și
nu pot să se lămurească asupra întrebării,
de când anume noi și Maghiarii locuim
pe aceeași bucată de pământ. Un lucru e
însă pus mai presus de ori și ce îndoială:
că pe la începutul secolului XIII noi eram
aici în Ardeal și se vorbea despre noi ca
despre o populațiune veche a țerii.Au trecut dar cel puțin opt sute de
ani de când noi și Maghiarii stăm împreună,
avem în fiesce-care și daraveri unii cu alții,
ne certăm și ear ne împăcăm, avem acea-
și soarte.Cu toate aceste țeranul român din
Ardeal e într-o toată de o potrivă cu cel
de peste Carpați. Sînt, ce-i drept, mici
deosebiri în ceea ce privește portul, limba
și unele deprinderi, însă firea, vederile,
îclinările, poezia populară, obiceiurile, fe-
lul de a fi al Românului e în Ardeal tot
acela, care e și în România.De și stăpâni, Maghiarii n'au înrî-
urit aproape de loc asupra vieții noastre
naționale, n'au modificat cătuși de puțin
caracterul nostru național: sîntem și astăzi
tot noi înșine, numai într'un stadiu de des-
voltare mai înaintat.

Și lucrul e firesc.

Am trăit, ce-i drept pe aceeași bucată
de pământ, am avut daraveri unii cu alții,
dar totdeauna ne-am izolat unii de alții,
ear puținii dintre noi, care n'au păstrat
această izolare, au fost respinși din mij-
locul nostru și astăzi nu mai sînt Români
urmașii lor. Am pierdut o seamă de oa-
meni, dar am ramas curați în felul nostru.În timpurile mai nouă lucrurile se
schimbă.Întrînd Habsburgii în stăpînirea Ar-
dealului, ei ne-au dat și nouă puțința de
a ne cultiva. Încă pe la începutul secolu-
lui trecut nimeni nu mai are voie de a-l
pune pe preotul român la muncă iobă-
gească, nici de a opri pe fiii preoților ro-
mâni dela școală. Astfel încetul cu încetul
se produce în mijlocul nostru o clasă de
oameni sciutori de carte, și nobilul român
nu mai are nevoie de a se lăpăda de nea-
mul seu, căci acesta are acum o clasă
cultă, în care poate să între.Pe la mijlocul secolului trecut Epis-
copul Clain mai înființează apoi și școlile
dela Blaj, ba străbate chiar și cu idea dea se trimite tineri români la Roma și la
Viena, pentru ca să aducă cultura supe-
rioară în mijlocul Românilor. Mai târziu
încă se trimit și tineri ortodoxi la Viena.Astfel se încheagă în mijlocul popo-
lului român un strat de cultură și clasa
română cultă crește din an în an, din
deceniu în deceniu.Această clasă cultă nu mai poate să
rămâie izolată față cu cea maghiară: ea
s'a format în partea cea mare a ei prin
scoli maghiare, se alimentează din cărți
maghiare, s'a produs sub înrîurirea so-
cietății culte maghiare, mai veche decât
dînsa.Și cu toate aceste începuturile noastre
de cultură sînt germane: dascălii nostri
n'au fost Maghiarii, ci Germanii.Cele dintăiu cărți românesci s'au ti-
părit la Sibiu, la Brașov și la Orăștie;
întemeietorii literaturii noastre moderne,
Clain, Maior și Șincai erau oameni cu
cultură germană; primele noastre centre
de cultură au fost în Bănat, la Brașov și
la Sibiu; George Lazar, ca aproape toți
propagatorii curentului național în țerile
de peste Carpați erau oameni formați la
universitatea din Viena, și abia se va fi
găsind în istoria culturii noastre și în
viața noastră de astăzi vre-un om mai
însemnat, care nu scie limba germană.Nu e însă mai puțin adevărat, că
partea cea mai mare a oamenilor nostri culți
și-a făcut studiile prin scoli maghiare, deci
s'a format sub înrîurirea maghiară. Ear
aceasta n'a putut să treacă peste noi,
fără ca să lase urme în viața noastră na-
țională.Popor de rasă arică, noi am fost și
sîntem mai primitivi față cu Germanii,
tot Arieni ca noi, decât față cu Maghiarii;
ori cât de străin ne-ar fi însă felul de a
fi al Maghiarilor, el nu ne-a lăsat neatînși.
Între Românul din Ardeal și cel din
România nu e aproape nici o deosebire;
e însă o deosebire foarte mare între so-
cietatea cultă din Ardeal și cea din Ro-
mânia.Această deosebire e un rezultat firesc
al deosebirii în ceea ce privește înrîuririle
sub care ne-am dezvoltat, și fără îndoială
înrîurirea maghiară a contribuit mult
pentru producerea acestei desbinări în viața
noastră etică.Îi cunoaștem pe Maghiari, le scim
virtuțile și scăderile; ne cunoaștem și pe
noi înșine: să ne dăm dar seamă ce-am
primit dela dînșii, care virtuți și care
scăderi, pentru ca să scim ce trebuie să
păstrăm și de ce trebuie să ne lăpădăm,
până unde trebuie să fim primitivi față
cu Maghiarii și de unde începînd trebuie
să combatem și să respingem înrîurirea lor.

II.

Maghiarii au o virtute, pentru care
fi admiră Europa întregă: un puternic
sentiment de rasă. Puși în mijlocul unei
rase străine, mereu în luptă pentru con-
servarea individualității lor naționale, acest
sentiment trebuia neapărat să se pronunțe
în ei.Sentimentul de rasă e ceea ce le dă
Maghiarilor valoarea excepțională, pe care
o au în viața publică: el îi ține mereu
strînși la un loc; el încoardă voința lor;
el îi mîină mereu înainte. Astfel, deși
aproape numai a treia parte din țară, ei
desvoaltă în lupta politică mai multă pu-
tere decât celelalte două treimi la un loc,
și ecuivalentul stăpînirii lor e această mai
multă putere dezvoltată de dînșii. Stă-pănesc fiind-că sînt mai tari, și sînt mai
tari, pentru-că sciu să adune în fiesce-
care moment toate puterile vii.Petrecînd câteva zile în România,
ne încredințăm, că în societatea cultă de
aici sentimentul de rasă nu e atât de pu-
ternic ca în Ardeal.Mult s'au luptat frații nostri din Ro-
mânia, totdeauna însă pentru patrie,
nu pentru naționalitatea lor. Ungurii,
Leșii, Tătarii, Cazacii și Turcii au năvălit
des asupra lor: voiau să-i stăpînească,
pentru-ca să poată trage folos din bogăția
țerii lor. Ca popor însă ei n'au fost amenințați
nici chiar pe timpul Fanarioșilor,
căci Grecii puteau să-i jighească în des-
voltare, dar nu puteau să amenințe existența
lor națională.Noi, din contră, ne-am luptat, cât
ne-am luptat, pentru păstrarea individua-
lității noastre naționale.Ne-am luptat și n'am fost biruiți,
dar nici n'am învins încă: tot mai ne
simțim amenințați, tot mai trebuie să stăm
la luptă întinsă și încordată.E dar un lucru firesc, ca sentimentul
național să fie în noi mai puternic decât
în frații nostri de peste Carpați.Nu e însă numai atât de puternic
acest sentiment cât e lucru firesc să fie.El s'a întărit mai virtos sub înrîurirea
Maghiarilor, el e cultivat cu din adins și
dus oare-cum la extrem.Avem astăzi și scoli românesci; dacă
ne dăm însă seamă, ne încredințăm, că și
în aceste scoli creșterea se face în spirit
maghiar. Ceea ce fac Maghiarii în școlile
lor, facem și noi în școlile noastre; ceea
ce fac Maghiarii în societatea lor, facem
și noi în a noastră: deosebirea e numai,
că ei cultivă sentimentul național maghiar,
ear noi pe cel român, dar unii și alții tot
în același fel. Astfel noi scim să ne în-
călțim de poeziile patriotice ale lui Petöfy,
însă resimțim pentru națiunea noastră ceea
ce el simția pentru cea maghiară. Tot
astfel, când un profesor maghiar cultivă
în elevii sei români sentimentul național,
tot pe cel român îl deșteaptă, și cei mai
preocupați Români sînt tocmai aceia, care
au fost crescuți de Maghiari ori cel puțin
în felul maghiar.Am ajuns departe în această direc-
țiune.Dacă vom avé înaintea noastră doi
oameni, dintre care unul compromis, dar Ro-
mân zelos, ear celalalt un om onest, dar rău
Român, de sigur că între Români cel com-
promis va fi socotit om mai cum se cade
și se va bucura de mai multă încredere.
Ceea ce noi cerem înainte de toate dela
un om, e ca să țină la naționalitatea sa
și să se lupte pentru ea din toate puterile.Cu toate aceste nici pe departe nu
ne putem măsura în această privință cu
Maghiarii. Atât de strînși la un loc,
atât de încordați la voință ca dînșii nu
sîntem și nici n'avem să fim vre-odată,
pentru-că pre ei îi mîină sentimentul de
rasă, ear pre noi cel național, pre ei îi
amenință o primejdie mare, ear pe noi una
mai mică, ei se simt mai străini, ear noi
mai acasă în lumea aceasta. Treaba aceasta
pe care am învățat-o dela dînșii, n'o s'o
scoatem noi nici odată atât de bine ca
dînșii la capăt.

Și aceasta nu trebuie să ne întristeze.

Este o vorbă veche, că toată virtutea
trebuie să fie împreună cu o scădere, și
dacă e mai mică virtutea, e mai mică
poate și scăderea.

Dacă sentimentul de rasă e ceea ce

le dă Maghiarilor o deosebită valoare în
lupta politică, tot el îi face în mare grad
incapabili pentru lucrarea pacinică.Sentimentul îl stăpînește pre om, și
cu cât mai puternic este, cu atât mai ne-
îndurată e și stăpînirea lui: ori și ce sen-
timent predominant e o slăbiciune. Astfel
și sentimentul de rasă.Nu-i vorbă, se poate ca virtutea să
fie mai mare decât scăderea, ori scăderea
mai mare decât virtutea, totdeauna însă
valoarea sentimentului consistă în aceea,
că-l împinge pre om să facă ceva, ori îi
ia puțința de a lucra în o direcțiune
oare-care.Lucrul de căpetenie e dar să scim,
care sînt rezultatele rele ale sentimentului
de rasă, căci numai așa vom scî, până
unde trebuie să mergem cu cultivarea lui.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Iulie st. v.

Dintr'o telegramă oficioasă dela Viena
aflăm privitor la **reformele parlamen-
tului unguresc**, că proiectul despre re-
forma casei magnaților nu se va pune
pe masa casei înainte de luna lui Ianu-
arie a anului viitor. Ceea ce privește
durata mandatului de deputat încă nu
este stabilit să fie aceea de patru sau
cinci ani. Durata va atârna dela iniția-
tiva partidei „liberale“ care va fi așa
după cum va voi ministrul președinte
Tissza. Și cestiunea aceasta, țice telegrama
oficioasă, se va rezolva, dacă nu în zilele
cele dintăiu a le sesiunii actuale, de sigur
încă în lunile de iarnă.Dragostea, ce se manifestează între
Cehi și Maghiari de un timp încoace,
cetitorii au ocaziune se o cunoască mai
de aproape la alt loc după nesce diare care
n'au nici o influență prejudicioasă asupra
noastră. Despre simpatii firesci între Cehi
și Maghiari nu poate fi vorba. Toată
identitatea între aceste două naționalități
este că, și una și alta, ar voi se crească
prin asimilațiune. Că însă sînt cu pu-
țință astfel de dragosti în monarchia
noastră, s'ar părè mai explicabil prin îm-
pregiurarea ce o găsim în altă telegramă
oficioasă. În sferile militare din Viena
se vorbește de sporirea cavaleriei, „de
oare-ce instituțiunea pedestrimii călărețe
nu se dovedește corespunderătoare.“O seamă de diare din cele ce au so-
sit ieri și azi dela Viena și dela Buda-
pesta se ocupă cu **România**. „N. fr. Presse“
este cel din Viena, care într'un prim ar-
ticol a aflat de bine a-și exprima părerile
și vederile sale asupra visitei principelui
de coroană al Germaniei la Bucuresci.
Foaia vieneză găsește evenimentul, că cli-
ronomul german merge la Bucuresci, destul
de important, ba foarte important. Cli-
ronomul german este apostolul destinat a
câștiga simpatii pentru Germania. Unde
s'a arătat clironomul german până acum,
în Spania și în Italia, a fost bine primit
și a lăsat în urmă-i suvenirii simpatice,
prin care s'au stabilit legături între Spania
și Italia de o parte și între Germania de
altă parte. Visita ce va avé loc în toamna
viitoare la Bucuresci pe lângă câștigarea
simpatiei pentru Germania, și prin aceasta
pentru alianța austro-germană, mai are și sco-
pul de a pune capăt rivalității rusesci, care se
luptă, cu toate că a intrat și ea în alianța
celor două împărății, se recucerească te-
renul pierdut din România, susținut astăzi
numai de opozițiune.

în decursul călătoriei și prin urmare n'ar pute călători mai departe. Astfel de comune sînt îndatorate a ridica încă de pe acum în apropierea stațiilor spitale pentru bolnavii de choleră, pre cât se poate afară de sat. Localitățile sînt de a se întocmi astfel, ca obiectele, ce vin în atingere imediată cu morboșii, să poată fi nimicite. Municipiile sînt obligate a se convinge despre întocmirea acestor spitale și a supraveghia și controla împlinirea acestei ordonanțe.

*

Convocare. P. T. Domni 1. Ioan Predoviciu, paroch în Oena infer. 2. Dimitrie Secărea, paroch în Tălmăcel. 3. Emilian Cioran, paroch în Reșinari. 4. Coman Baca, paroch în Poplaca. 5. Iacob Bologa, consilier aulic pens. 6. Visarion Roman, director de școală. 7. Dimitrie Comșa, profesor semin. 8. Constantin Popoviciu, notar în Sadu. 9. Simeon Iancu, notar în Mohui, 10 Bucur Dancăș, primar în Reșinar. 11. Coman Hambușan, proprietar în Reșinar. 12. Stan Marin, proprietar în Reșinar, ca membrii ai comitetului protopresbiteral, cu oficioasă stimă sînt prin aceasta poftiți a se întruni în ședință Vineri în 13/25 l. c. la 3 oare p. m. în locuința subsemnatului.

Obiecte:

1. Rezoluțiunile preaveneratului consistor cu privire la actele sinodului protopresbiteral din acest an.

2. Curenții.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului Sibiiului.

Sibiiu, 8 Iulie 1884.

Simeon Popescu m. p.
protopresbiter.

*

Invitare. Junimea studioasă din ținutul Seliștei invită la petrecerea de vară, care se va ține Duminecă în 27 Iulie n. în „Berecul roșu“ a cărei venit curat este destinat pentru fondul reuniunii învățătorilor gr.-or. din cercul Seliștei. Plecarea din Seliște va fi la 1 oară d. a. Pentru participare 50 cr. de persoană, 1 fl. de familie.

NB. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită, rămânând a se cuita în public.

*

Primar în Cluj a fost ales Dr. Carol Haller cu 53 voturi. Alexiu Bokros s'a retras donând cei 250 fl., cari avea să-i capete ca salariu, fondului de pensiuie oficialilor orașenesci.

Din Reghinul săsese ni se scrie: „Petrecerea de vară a junimei studioase române din Reghin și giur arangiată în 13 Iulie st. n. a. c. în folosul scoalei române gr. cat. din Reghin a fost preste așteptare cercetată. Public numeros și ales. Trebuie să mărturisim, că străinii ne-au cercetat într'un număr cu mult mai mic decât în anul trecut, însă ce am pierdut în această parte s'a suplinit din partea publicului nostru, căci din depărtări mari am fost fericiți a saluta și vedea în mijlocul nostru mai multe familii române alese, cari au alergat nu într'un atît pentru convenire și petrecere, cât mai vîrtos pentru ca să contribuie și ele la scopul marelui al acelei petreceri. Onoare doamnelor și domnișoarelor române, cari prin costumul lor național au știut da petrecerii un aspect atît de pitoresc, dară doresc și cu toții dorim, ca pre venitor să se potențeze numărul lor. Înainte de pauză s'a jucat „Călușerul“ din partea acelor 8 juri români, care precum în anul trecut, așa și în acesta a fost primit cu o mare căldură din partea publicului. Pentru-ca onoratul public cetitor să aibă ceva idee despre numărul publicului care a participat la aceea petrecere, amintesc că „Romana“ și „Cadrilul“ sau jucat de câte 120—130 părechi.

Petrecerea a fost foarte animată până în d'alba ziua, când vrînd nevrînd a trebuit să ne despărțim.

Fratele.

*

Principele Bulgariei, precum află „Telegraful“ va face în săptămîna aceasta o vizită regelui și reginei României la Sinaia.

*

Emigrarea Evreilor din România. „Pol. Korr.“ primese din București dela corespondentul seu următoarele șire: În urma legii, carea oprește colportagiul, au rămas mii de familii fără pâine și fiindcă multe dintre ele nu sînt în stare să-și agonisească pâinea pe altă cale, de aceea s'a constituit în București și în Iași câte un comitet, care să le procure mijloacele de emigrare. Mulți merg în Bulgaria și Serbia, unde nu li se pune nici o pedecă contra așezării, alții își iau calea spre America nordică, ma în timpul ultim foarte mulți merg spre Mexico fiindcă regimul din Mexico le-a făcut favoruri deosebite celor ce voiesc să se așeze stabil acolo. Numărul total a celor emigrați până acum e 760.

*

Atentat asupra Țarului. Asupra descoperirii unui proiect de atentat asupra

Țarului, ce avea să se execute în timpul prezenței Țarului în Varșovia, „Reform“ din Cracovia aduce următoarele amănunte: Joi a venit la judecătorul de pace Bardowski un colonel de gendarmi și un ofițer și s'au așezat în sala ședințelor, unde era și alt public. După ședința judele se duse acasă, unde i se înfățișă acel colonel cu un revolver în mână, declarînd că e arestat. Bardowski încercă să-și iee viața, dar fu împedecat de ofițer. În locuința judeului se afla o Rusoaică tineră și inteligentă, care este arestată. Ea sosise din Petersburg cu o fi înainte și avea să mijlocească corespondența cu comitetul revoluționar. În casă s'a găsit o ladă cu revolvere, alta cu materii explosive, șese bombe, pumnale, apoi o presă de mână cu litere, mai multe proclamațiuni, corespondența cu comitetul revoluționar și pecetea. Experții spun că dinamita găsită ar fi de ajuns să arunce în aer 30 de case. Scopul complotului a fost să arunce în aer ori-ce palat, în care ar fi Țarul în Varșovia. S'au mai arestat doi scriitori ai lui Bardowski, un diarist, un comerciant, opt studenți și câțiva funcționari dela fabricile Lilpopa și Rau. Dinamita a adus'o un Rus din străinătate; el avuse o recomandare dela un dignitar rus cătră vamă ca să nu-i revizuească lucrurile.

*

Cholera. Academia medicală din Paris se exprimă astfel asupra măsurilor contra întroducerii epidemiei: O carantină continentală nu e cu putință în Franța. Desinfecția, ce se face pe liniile ferate, nu este eficace. Ar fi mai bine să se stabilească posturi de observație medicală la stații, ca bolnavii să fie îngrijiți și izolați de alți călători. Măsuri preventive eficace poate lua numai fie-care pentru sine și pentru casa sa.

Proveniențele franceze din marea mediterană precum și din Tunisia și Algeria vor fi supuse în Turcia la o carantină de șapte zile, fără a se socoti timpul călătoriei, proveniențele din Egipt sînt supuse unei carantine de cinci zile.

*

A apărut Raportul despre gimnaziul superior gr.-cat. de Beiuș pe anul școl. 1883/84, edat de Petru Mihutiu, director. Beiuș 1884. Sumar: Planul de învățămînt. — Personalul didactic. — Progresul în studiu. — Acte oficioase mai însemnate. — Tabele statistice. — Mijloace de învățămînt. — Raport despre activitatea și starea societății de lectură a tinerimei studioase pe anul școlastic 1883/4. — Relațiune despre anul școlastic 1883/4. — Avis pentru anul școlastic venitor 1884/5.

când unul la altul și, cum steteau așa, ei se înțelegeau unul pe altul.

Rău am ajuns, nene Neacșule, — grăi Șofron într'un tîrziu; eu, om în anii mei! N'aș fi creșut nici odată, că se poate una ca asta.

Știu! — îi răspunse Neacșu dus în gânduri.

Mai departe — ce să vorbească?! Așa era cum dicea Șofron, și așa era cum dicea Neacșu: steteră dar cât mai steteră, apoi Șofron se ridică și plecă fără ca să dică măcar o „noapte bună“, eară Neacșu luă câteva surcele și le aruncă una după alta în foc.

În vremea aceasta Busuioc se plimba prin casă, uitându-se din când în când la Filip, feciorul lui mieșin, un băiet de vre-o opt-spre-șapte ani, care ședea la masă cu peana asupra hîrtiei.

Serie, grăi părintele, în sfîrșit:

Cumnate dragă,

Dar de ce să nu-i scriu eu din partea mea? — întrebă băietul.

Serie așa cum îți dic eu! — grăi tatăl așezat, — că tot vine mai bine.

Măne încep secerișul, — urmă el apoi dictînd, — și mi-am adus oameni dela pădure, cinci-șapte și doi, câți îmi trebuie. Tu știi însă, că e opreală din partea stăpînirii; te rog dar să pui caii și să vii cât mai neîntîrziat la mine, ca să ne sfătui, ce trebuie să fac. Nu cumva să întîrzi, căci am mare trebuință de tine.

Atît! — duse el după aceea, apoi își scoase pecetea din saltarul mesei, dete cu ea în perna cu vopsea și puse sub scrisoare.

(Va urma).

Din acest raport aflăm, că personalul didactic în anul expirat a consistat din 12 profesori ordinari și 6 extraordinari. La începutul anului școlastic s'au înscris 216 scolari și anume: 77 gr.-cat.; 97 gr.-or.; 15 rom.-cat.; 4 de confes. elvetică și 5 israeliți.

Biblioteca gimnasială s'a înmulțit în decursul anului cu un număr frumos de cărți. Studenți stipendiați au fost 10 inși, beneficiați din fundațiunea fericitului Samuil Vulcan 49 inși, ear din fundațiunea Zsigaijană 6 inși. Salariul profesorilor s'a îmbunătățit prin ajutorul însemnat dat de Ilustritatea Sa episcopul gr. cat. de Oradea-mare Mihail Pavel, căruia în decursul anului i s'a și adresat un memorandum de mulțumită, în care se accentuează împregiurările materiale grele, sub cari a făcut ajutoarele însemnate pentru existența și prosperarea gimnaziului.

Prelegerile ordinare se vor începe în anul școlastic viitor în 2 Sept. st. n.

VARIETĂȚI.

(Arthur Görgey.) — Între ofițerii oștirii de honveđi dela 1848—1849 a început o mișcare ce tinde la desvînovățirea lui Görgey de acuzarea de trădător. La 20 Maiu a. c. acesti domni au ținut o conferință în Pesta. Au fost de față, între mulți camarazi de arme, și George Klapka. Toți au fost de părere că acum, „când martorii acelor evenimente mari per unul câte unul din rîndurile celor vii, este timpul de a se pronunța în cauză. Afacerea fu discutată serios și fără patimă. Întrunirea a declarat, că consideră afacerea nu atît ca personală, ci ca națională, căci ar fi o rușine pentru națiune, dacă istoria ar înregistra că într'un moment mare istoric comandantul suprem a vîndut țeara, pe când această acuzare e un neadevăr. Enunțarea nu se ocupă cu nescie erori ale comandei, în privința căreia părerile pot varia, ci are a face numai cu acuzarea de tradare“. Textul enunțării ce se va face, se va stabili în curînd.

(Măsuri în contra cholerei.) Un prefect din Franca după ce a împlinit toate ordinele relative la cholera a depeșat ministrului de interne următoarele: „Toate măsurile de precauțiune sînt luate; fiecare e la postul seu; așteptăm acum numai cholera.“

Posta ultimă.

Cernăuți, 19 Iulie n. Senatul academic al universității de aici a hotărît unanim, pe baza raportului subcomitetului, a adresa cătră ministerul de instrucție o petițiune pentru activarea cât mai grabnică a unei facultăți de medicină la universitatea de aici.

Marsilia, 19 Iulie n. În Constantine (Algeria) s'au întemplat tumulturi cu intenția de a pași ostil în contra Ovreilor. De aceea s'a pus pază militară în cartierul ovreesc și astfel pacea a rămas neconturbată.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 21 Iulie n. S'au ivit două casuri sporadice nouă de cholera.

Toulon, 21 Iulie n. Ieri peste 40 au murit (15) cinci-spre-șapte inși de cholera.

Marsilia, 21 Iulie n. Ieri au fost (25) două-șapte și cinci de morți de cholera.

New-York, 21 Iulie n. Trenul extraordinar pe linia Connator-Kalley a deraliat la Manton (Ohio) și s'a răsturnat de pe șosea. Douăzeci și cinci raniți, 12 morți.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Acum Șofron resuflă mai ușor, dar el tot nu putea să se depărteze. Era'n amurgul serii; încetul cu încetul se înseră de tot; în cele din urmă răsări și luna, și el stetea mereu la ușa grajdului, și câtă vreme vedea lumină în case, îi era peste putință să-și părăsească locul.

El trebuia să vadă, când esie Iorgovan, dacă ar trebui să easă, și să eșie unde se duce.

Și precum stetea așa, gândurile îl mîneau mereu nainte și nu-l îngăduiau să se oprească la ziua în care se afla.

Putea el să-l împedecă pe Iorgovan de a se întîlni cu Simina?!

Trebuia să-l poată! — De câte-ori și-i gândia pe dîșii singuri împreună, simția că-și ese din fire și că trebuie să fie moarte de om. Și totuși — Iorgovan era feciorul lui Busuioc, și în casă, el, sluga lui Busuioc, nu putea să-l urmărească. Ear Simina îi spusese, c'a stat trei luni de zile în casa lui Busuioc, și dacă a stat odată, mai putea să stee. Apoi, dacă Iorgovan voia să fie singur cu dînsa, putea să-l trimită pe el undeva.

Trebuie să i-o spun! — grăi Șofron hotărît.

El auzi cheia în broasca dela ușa casei. Busuioc își încuia, ca în toate sêrile, ușile dela casă mai nainte de a se culca.

Acum se putea pune și el la odihnă.

Nu se putea.

Stetuse toată seara în fața casei și-i vîduse pe toți care au intrat ori au eșit; cu toate aceste acum, când vîdă ușa încuiată, îl isbi gândul: Dar dacă Simina ar fi și ea în casă?!

Trebuia să o vadă el cu ochiului, ori lua un teciune și-i dedea foc casei.

În șură era liniște. Oamenii-și făcuseră culcușuri de fîn și durmiau toți afară de trei, care steteau de vorbă împregiurul unui foc dela gura șurii. Între acestia era și Neacșu. Nu era om bătrîn tatăl Siminei; însă vara toată suferise de friguri, și boalele se întovărășesc și multe se adună unde s'a pus odată una: el n'avea poftă de mîncare, tușia cam des și nu putea să doarmă. Ear omul, care se simte odată slăbănog, mereu la boala lui se gîndesc: Neacșu vorbea cu ceilalți de cholera și le spunea, că se teme de dînsa, fire-ar să n'o fi dîs în cias rău.

Vîdîndu-l pe Șofron, el își schimbă vorba.

Tată unei fete frumoase, Neacșu era obișnuit cu oamenii duși cu gândul la insurătoare, și-i fusese destul să schimbe o vorbă cu Șofron, pentru-ca să-l știe unde bate. Îi spusese Șofron în de amănunt ce are și ce nu are, ce poate și ce nu poate, își deduse toată silința să se puie bine cu dînsul, și nici nu nimerise rău. Dar tocmai de aceea Neacșu ar fi voit să fie culcat, când îl vîdă pe Șofron: dac'ar fi fost un om ca toți oamenii, treacă ducă-se; nu era însă și-ivenia greu să-l vadă, că de geabă vine, de geabă se duce.

Șofron simți și el, că bătrînului nu-i prea pare bine de dînsul, și după ce se încredință, că Simina nu este în casă, se porni pe ducă. Dar una e s'o vrei, și alta e s'o faci. Venind, el stricase vorba oamenilor, care mai steteră, cât mai steteră, apoi începură să casce și în cele din urmă se duseră și ei să se culce.

Șofron remase singur cu Neacșu și acu nu se mai putea depărta.

Steteau tăcuți la foc, se uitau din când în

Estrase de concursuri bisericesti-scolari.

Bucium-Poieni, Termin 1 August a. c. Emmolumente: Salar anual 300 fl. cortel și lemne. Concursurile sunt a se adresa d-lui Ioan Gall, ppresbiter în Abrud.

Ofenbaia. Salar anual de 200 fl. bani, o grădina de cucuruz sau 20 fl., și jumătate din venitul cantoral. Lupșa 200 fl. v. a. Bedeleu 150 fl. v. 4 hectolitre bucate și 45 kl. legume.

Milești 200 fl. v. a. Sălcina de sus 250 fl. v. a. Valea barnei 100 fl. și 4 hectolitre bucate. Mămăligani 150 fl. și 2 hectolitre bucate. Valea Lupșei 150 fl. v. a. Muncel 150 fl. v. a. Șartaș 150 fl. v. a. Brăresci 100 fl. v. a. Poșaga de jos 120 fl. v. a. Runc 134 fl. v. a. 15 ferdele bucate și 30 kilograme legumi. Lunca 100 fl. v. a. 8 ferdele bucate și 25 kilograme legumi. Cortel liber și lemne pentru încălzit. Concursurile sunt a se adresa la oficiului protopresbiteral greco-oriental al Lupșei.

Bedeciu cu salar 300 fl. cuartir liber și lemne pentru încălzirea casei. Mânăstrul românesc cu salar 40 200 fl., cuartir liber în școală și 2 orgii lemne pentru încălzit. Finciu 151 fl. 60 cr., cuartir liber în edificiul școlii și lemne pentru încălzit. Concursurile sunt a se adresa la oficiului protopr. gr.-or. al Cluj.

Chiuești salar anual 200 fl. v. a. Bontida salar anual 150 fl. v. a. Ciubanca (cu filia Ciubancuța), salar în bani și naturale 133 fl. v. a. Concursurile sunt a se adresa la oficiului protopresb. gr.-or. al Dejului.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 19 Iulie n.

Grâu (din Banat) 72-75 Kilo fl. — până fl. —, 76-80 Kilo fl. — până —, (de Pesta) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-80 Kilo fl. 9.75 până 10.20, (de Alba-regală) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-80 Kilo fl. 9.75 până 10.20, (de Bacșka) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-80 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72-75 Kilo fl. — până —, 76-80 Kilo fl. 9.50 până 9.85. Săcara (ungurească) 70-72 Kilo fl. 8.40 până 8.75. Orđ (nutreț) 60-62 Kilo fl. 8. — până 8.40; (de be-riaric) 62-63 1/2 Kilo fl. 9. — până 9.70. Ovės (unguresc) 37-40 Kilo fl. 8. — până 8.20. Cucuruz (de Banat) dela fl. 6.70 până 6.75; de alt. sou fl. 6.65 până 6.70. Rapița fl. 12.75 până 13. —; de Banat fl. 11.50 până 12. —. Mălaiu (unguresc) fl. 7.75 până 8.25.

LOTERIE

tragerea din 19 Iulie st. n.

Budapesta: 75 13 55 73 22

Bursa de Viena

din 19 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Description of financial instruments (e.g., Rentă de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung.) and their corresponding values.

Bursa de Budapesta

din 19 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Description of financial instruments (e.g., Renta de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung.) and their corresponding values.

Se caută spre cumpărare

A C Ţ I I L E

bancei „ALBINA“

≡ chiar și cu preț urcat ≡

și

Acțiunile bancelor

„AURORA“ și „FURNICA“

cu prețuri solide.

Alte châtii de valoare nu se mai caută pentru acum.

A se adresa pe lînga aeluderea unui timbru postal de 5 cr. pentru respuns la

Cancelaria NEGRUTIU

în Gherla (Szamos-Ujvár).

66 (1-3)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapesta, Arad, Teiuș, Sibiu, and Cucerdea. Includes train types (Tren de persoane, Tren omnibus) and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.